

GOGa

PROGRAM
ZALOŽBE GOGA
2023

Uvod

Na situ uredniškega sveta Založbe Goga je ostalo 20 del slovenskih avtorjev – predvsem romanov. Izpostavimo naj obsežno družinsko sago Sebastijana Preglja *Beli konjiček*, ki časovno sega med prvo in drugo svetovno vojno, še globlje v zgodovino se podaja vedno duhoviti Boris Kolar, ki obišče srednjeveško Evropo. Je pa izjemno sodoben in aktualen Blaž Kutin v svojem *Kenozoiku*, romanesknem prvencu sicer prekaljenega filmarja. Prvenec je napisala tudi Pia Prezelj, uveljavljena novinarka, ki v kratkem, a zelo zgoščenem romanu *Težka voda* spregovori o skupinskem molku. Pesniško zgoščen je roman *Delfina* Nine Kokelj, ki spregovori o duševnih motnjah, njeno knjigo bo spremljal obsežen razmislek psihiatra dr. Boruta Škodlarja.

Po zgoščenosti in bližanju pesmi v prozi je Nini Kokelj blizu roman Dušana Šarotarja *Nikomah*, ki meji vsaj še na esej in filozofski traktat. V hibridnem žanru med poezijo, prozo in esejem je zapisana nova knjiga Nataše Kramberger *Kdo bo z mano prosil za dež?*, ki se vzporedno prevaja tudi v nemščino. Izjemno poetična je v knjigi *Kje smo?*, v prvem romanu, ki ga je napisala v slovenščini, Svetlana Slapšak – struktura romana je kot struktura metrične kitice, vsak del je korak v ritmu matematične formule. Nov roman z naslovom *Oj, Triglav, moj dom* piše tudi Tadej Golob, ki Tarasa Birso takoj po okrevanju od hudega padca pošlje na Triglav, kjer naletijo na truplo ... Žanrsko zvest, a filozofsko razprt je roman *Svet je senca* Julije Lukovnjak, izjemno nadarjene mlade pisateljice fantazijskega žanra. Jani Virk v romanu *Vrnitev domov* prevprašuje aktivizem svoje generacije in zastavi svoje ime za ekološka vprašanja. Kratko prozo zastopa antologija sodobne slovenske kratke proze, ki je poimenovana po zgodbi najmlajše pisateljice, Eve Markun – *Brez milosti*. Antologijo kot najstarejši začenja Drago Jančar, do takrat, ko bralec prikoraka do Eve, pa že zasluti, da je njegova slika slovenske proze zastarela – navzoči avtorji so izjemno svetovljanski, duhoviti, provokativni. Takšna je tudi nova zbirka kratke proze Jedrt Maležič *Dvoliki*, ki ponovno piše v svojem sočnem pogovornem jeziku izbrušene

mojstrice besedne umetnosti. V letniku so tudi tri nenavadne pesniške zbirke: *Osemvrstičnice* Milana Jesiha so pravzaprav dialog s kipi Mirka Bratuša, Dejan Koban je svojo antologijo sodobne mlade poezije *pre_* več vtetoviral kar v lastno kožo, Vinko Möderndorfer pa je pesmi v *Samotah* pisal skozi mrak karanten in depresije, a so verjetno prav zato vztrajno svetle in tople. V letnik smo uvrstili dve esejistični knjigi, ki preiščujeta leposlovje: *Spise o literaturi* Mladena Dolarja ter zbornik esejev o kriminalkah več avtorjev (Rastko Močnik, Slavoj Žižek, Mladen Dolar, Mirt Komel, Alenka Zupančič, Svetlana Slapšak, idr.) *Memento umori II.*

Prevodni del programa se osredotoča na evropske avtorje. Ponovno so z nami A. Hemon, J. Carrasco in V. Čolić, slednji bo prišel avgusta na daljše gostovanje, na katerem bo predstavil svojo *Knjigo odhodov*. Pri vseh treh avtorjih ponovno sodelujemo z njihovimi stalnimi prevajalkami v slovenščino, pri Hemonu je to Irena Duša, pri Carrascu Sovretova nagrajenka Urša Zabukovec, za Čolićeve prevode pa je prejela francosko nagrado za prevajanje Ana Barič Moder. Izšel bo tudi drugi del uspešnice *Petrova imperatorica* Kristine Sabaliauskaitė, ki jo je prevedel Klemen Pisk. Po več uspešnicah žanra stvarnega leposlovja, se leto 2023 začneja s pretresljivo knjigo nobelovke Svetlane Aleksijevič *Zadnje priče* o otrocih, ki so odraščali v času 2. svetovne vojne, poleti pa načrtujemo izid nemškega avtorja iranskih korenin Navida Kermanija in njegove knjige o vidnih in nevidnih ostankih svetovnih vojn v Vzhodni Evropi. Trenutno politično situacijo na vzhodu Evrope bomo preiščevali ob branju intervjujev Delovega novinarja Aljaža Vrabca, zbranih v knjigi *Skozi njihove oči*.

V 2023 tako ponujamo žanrsko in tematsko zelo raznolik program, ki meri na različne starostne skupine ter različno zahtevne bralce, verjamemo pa, da vsak izmed naslovov ustreza visokim merilom knjižne zbirke Goga.

Jelka Ciglencečki,
glavna urednica

Tadej Golob (1967) je eden najbolj samosvojih slovenskih avtorjev s tematsko raznolikim naborom del. Med pisci se je pojavil s knjigo *Z Everesta* (2000), v kateri popisuje smučanje Dava Karničarja z najvišje gore sveta, na vrh katere se je povzpел tudi sam, nadaljeval pa z biografijami Petra Vilfana (2004), Zorana Predina (2009) in Gorana Dragiča (2015), Milene Zupančič, Petra Čeferina, Alenke Bratušek (2018), z romanoma za mladino *Zlati zob* (2011) in *Kam je izginila Brina?* (2013) ter z romanoma za odrasle *Svinjske nogice* (nagrada kresnik 2010) in *Ali boma ye!* (nominacija za kresnik 2014). Serija kriminalk s Tarasom Birso v glavni vlogi, ki se je začela z romanom *Jezero* (nominacija za kresnik 2017), se zgleduje po skandinavskem tipu kriminalk. Predvsem po tistih, ki jih pišejo novinarji in med vrsticami razkrivajo manj znane plati družbe, v kateri živimo.

Tadej Golob

Oj, Triglav, moj dom

kriminalni roman

Taras Birska, višji kriminalistični inšpektor na Policijski upravi Ljubljana in nekdanji alpinist, pelje svojo delovno skupino na Triglav, na katerem pride do nevihte, ki zaloti večjo skupino ljudi. Taras jim s svojim prijateljem, nekdanjim soplezalcem, zdaj gorskim vodnikom, ki ga sreča na Kredarici, pomaga sestopiti. Ko naletita na truplo na Malem Triglavu, sta zaradi nevihte tudi sama prisiljena zbežati na Kredarico. Ko se vrne v Ljubljano, izve, da so na sodni medicini, kamor so naslednji dan s helikopterjem prepeljali truplo, ugotovili, da je moški umrl zaradi strela v glavo in ne zaradi udara strele.

Jezero (Goga, 2017)
978-961-277-237-6

Leninov park (Goga, 2018)
978-961-277-209-3

Dolina rož (Goga, 2019)
978-961-277-237-6

Virus (Goga, 2020)
978-961-277-275-8

Koma (Goga, 2022)
978-961-277-357-1

Ali boma ye! (Goga, 2013)
978-961-277-041-9

Svinjske nogice (Goga, 2019)
978-961-277-221-5

Sebastijan Pregelj

Beli konjiček

roman

Roman *Beli konjiček* je zgodba o ženski, ki je preživela dvajseto stoletje z vsemi lepimi in hudimi stvarmi, ki jih je prinesel čas. Pripoved se začne ob koncu prve svetovne vojne, ko se začno z bojišč vračati možje. Spremljamo vrnitev enega izmed njih, za katerega izvemo, da je pripovedovalkin bodoči mož. Ta se po ujetništvu v Sovjetski zvezi vrača z glavo polno novih idej, ki jih prebivalci barjanske vasi sprejmejo z mešanimi občutki. V ljudeh se po štirih letih slabih novic prebujajo optimizem. Tudi pripovedovalka zgodbe si v luči lepših časov ustvari družino, s katero se preselijo v Ljubljano. Življenje je dobro in predvidljivo. Sčasoma pa začutimo, da se mirni časi iztekajo, saj se svet pripravlja na novo morijo. Pripovedovalka je ob izbruhu druge svetovne vojne žena in mama, ki potem, ko internirajo njenega moža, sama skrbi za družino. Pred nami se izriše vsakodnevno življenje prebivalcev mesta med okupacijo. Spremljamo usode posameznikov in družin, ki jim vojna vihra ne prizanese, ne glede na to, na kateri strani so. Pripovedovalkina zgodba se zaključi ob koncu vojne, ko se iz internacije vrnete mož in sin.

Sebastijan Pregelj je avtor sedmih romanov, štirih zbirk kratke proze in desetih knjig za mlajše bralce. Leta 2020 je za roman v *Elvisovi sobi* prejel Cankarjevo nagrado, leta 2021 za *Vrnitev, 6. del Zgodbe s konca kamene dobe*, nagrado večernica. S petimi romani je bil finalist nagrade kresnik. Roman *Kronika pozabljanja* se je v angleškem prevodu uvrstil na dolgi seznam 49 nominirancev za mednarodno literarno nagrado Dublin 2021 (Dublin Literary Award 2021). Vsi deli otroške serije *Zgodbe s konca kamene dobe* so prejemniki znaka zlata hruška.

Pregeljevi romani so prevedeni v italijanski, nemški, angleški in makedonski jezik. Njegove kratke zgodbe so bile uvrščene v različne antologije v slovenskem, nemškem, češkem, angleškem in poljskem jeziku.

Kronika pozabljanja
(Goga, 2014)
978-961-277-085-3

V Elvisovi sobi
(Goga, 2019)
978-961-277-255-0

Vdih. Izdih.
(Goga, 2017)
978-961-277-178-2

Boris Kolar

Skrivnostna večerja ali koze dobrega škofa Yvesa

roman

Zgodba romana *Skrivnostna večerja ali koze dobrega škofa Yvesa* je postavljena v prostor med okcitanskimi deželami in svetom v lasti Oglejskega patriarha na začetek trinajstega stoletja, torej v čas križarske vojne proti katarom. Osrednji liki zgodbe so namišljeni Avignonski škof Yves, naivni, hedonistični intelektualec tistega časa, ki mu vse na svetu pomeni dobra hrana in odlično vino, njegov služabnik Ugos iz Nima, Ugosova ljubica Rexenda ter Svetovid, poslanec in diplomat patriarha Bertolda pri Avignonskem škofu. V iskanju primerne kozla za kozico, ki bo lahko izničila urok nad škofovim vinom (zdaj ima okus po kozji scalini) pridejo v Vipavsko dolino, Notranjsko in staroversko Posočje, v zavetju dragocene živali pa pritihotapijo svete spise (*Skrivnostno večerjo*), ki jih poraženi katarji pošiljajo svojim bratom po veri, bosanskim bogomilom (slednji so lahko zato kljub shizmi obstali do prihoda Turkov). Mimogrede izvemo, kako je v resnici umrl cesar Friderik Barbarossa, ter o slavi Istrskih goničev in vinu iz otoka Suska. Morda bomo na koncu celo izvedeli, zakaj so se papeži sto let kasneje s kurijo preselili iz Rima v Avignon.

Boris Kolar je ekolog in ekotoksikolog v Nacionalnem laboratoriju za zdravje okolje in hrano v Mariboru. Njegova besedila pripovedujejo o tesnem stiku z naravo, so svetla, predvsem pa izjemno duhovita. Nominaciji za nagrado kresnik z romani *Iqball hotel* in *Potopimo Islandijo!*.

Potopimo Islandijo! (Goga, 2021)
978-961-277-314-4

Trinajst (Goga, 2020)
978-961-277-252-9

Svetlana Slapšak je diplomirala (1971), magistrirala (1976) in doktorirala (1984) zagovarjala na Oddelku za antične študije, lingvistična smer, Filozofske fakultete v Beogradu.

Nagrade: nagrada Miloš Crnjanski za eseje, 1990; American PEN Freedom of Expression Award, 1993; Helsinki Watch Award, 2000; Helen Award, Montreal, 2001. Leta 2015 je prejela za knjigo esejev o hrani Leteči pilav nagrado Mirka Kovača.

Svetlana Slapšak

Kje smo?

Ljubljanske steganografske zgodbe

roman

»Ključ« za roman je Lahovo število, ki si jo je v svoji formuli zamislil slovenski matematik Ivo Lah leta 1955 na osnovi mita o Argonavtih. Steganografija je praksa prikrivanja sporočila znotraj drugega sporočila ali fizičnega predmeta. V računalniških/elektronskih kontekstih je računalniška datoteka, sporočilo, slika ali video skrit znotraj druge datoteke, sporočila, slike ali videa ...

Šest zgodovinskih in sedem intimnih likov v Ljubljani doživlja fragmentiranje, spremembo, konec. Ljubljana je simbolna točka med vzhodom in zahodom, severom in jugom, med kulturami, jeziki, prostori spomina. Nihče ne zapušča Ljubljane nespremenjen, od rimskih vojakov do vojnih beguncev in avtoričine mame, ki je umrla v Ljubljani. Rimski centurion in njegov podrejeni, despot Stefan Lazarević, Charles Nodier, Riga Ferejski, Mina Karadžić, Gustav Mahler ... in prijatelji – srbska pisateljica Biljana Jovanović, bosanska pesnica, hrvaški dezertar ... in Medea in Jazon. Vsi so Lahova števila, podatke še zmeraj pošiljajo in spreminjajo spomin Ljubljane, spomin na Ljubljano, spomin spomina o spominu ...

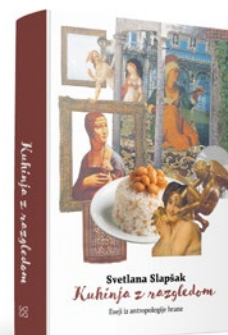
Šola za delikatne ljubimce
(Goga, 2020)
978-961-277-277-2

Istomesečniki
(Goga, 2018)
978-961-277-191-1

Kuhinja z razgledom
(Goga, 2016)
978-961-277-130-0

Jani Virk

Vrnitev domov

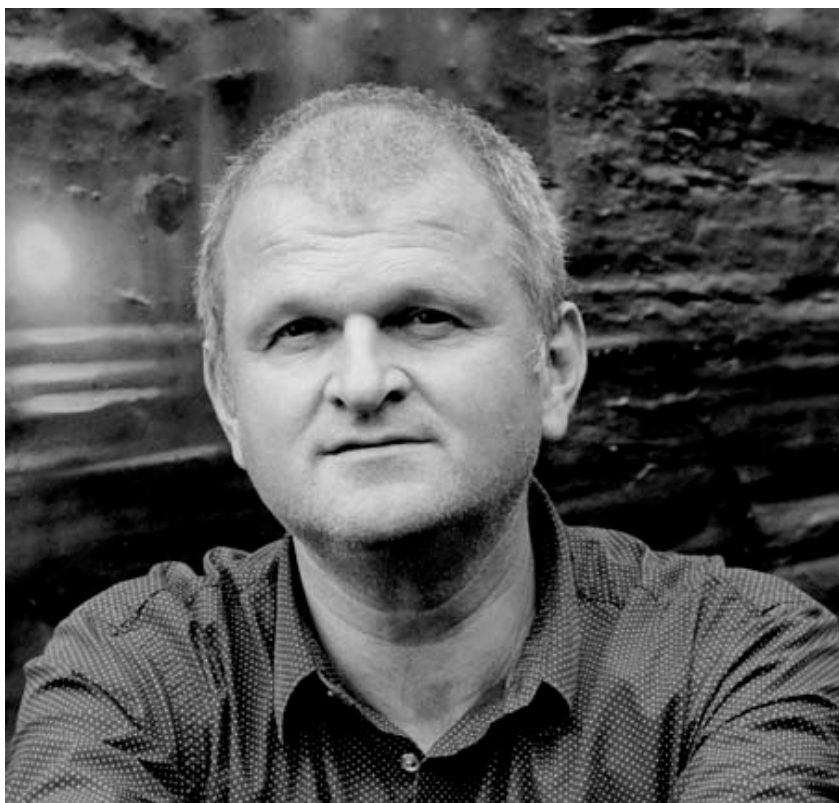
roman

Blaž R., nekoč zaposlen na lektoratu za slovenščino, zdaj prevajalec, živi z ženo v Berlinu, kjer ga poišče nekdanji sošolec iz prvega letnika slavistike, Krnelj, ki se je kasneje prešolal na teologijo. Blaža obremeni s svojo krivdo, pred desetletji je prizadel skupno sošolko Julijo J., svojo tedanjo punco, ki je prekinila z njim, on pa je odšel s Filozofske fakultete na teologijo. Krnelj je tako rekoč pobegnil pred realnim življenjem, ne ve pa, ali je njegova mladostna (in tudi edina) ljubezen, ki je bila v času razhoda noseča, otroka tudi rodila. Kot se izkaže, je Krnelj na smrt bolan in tudi kmalu umre, Blaža pa prej prosi, da poišče njegovega potomca in mu preda opravičilo pa tudi večjo vsoto denarja.

Blaž išče morebitno Krneljevo hčer/sina, najde pa ljubezen do mlade aktivistke Zarje H. in predvsem zavedanje, da mora prispevati svoj delež k reševanju sveta in se iz slonokoščenega stolpa literature izpostaviti toku življenja.

Jani Virk se je rodil 4. marca 1962 v Ljubljani. Leta 1988 je diplomiral iz nemškega jezika in primerjalne književnosti na Filozofski fakulteti v Ljubljani, kjer je kasneje tudi doktoriral. Prevaja iz nemščine, izdal je osemnajst avtorskih knjig, deset romanov, pet knjig kratke proze, pesniško zbirko, knjigo esejev in znanstveno študijo.

Je prejemnik številnih nagrad, med drugim nagrade Prešernovega sklada in Župančičeve nagrade.

Pia Prezelj

Težka voda

roman

Pia Prezelj (1995), ki se ob avtorskih besedilih, objavljenih v publikacijah, kot so Literatura, Objektiv (Dnevnik) in Outsider, podpisuje tudi pod prevod kratkoprozne zbirke *Priročnik za čistilke* Lucie Berlin (Cankarjeva založba, 2018), služi kot novinarka kulturne redakcije časopisa Delo. Za svoje novinarsko delo je kot debitantka leta prejela nagrado pes čuvaj/watchdog 2022, ki jo podeljuje Društvo novinarjev Slovenije.

Romaneski prvenec pisateljice in publicistke Pie Prezelj *Težka voda* je pripoved o odnosih v manjši vaški skupnosti, zamejeni s kapelicami, njivami in vrtovi, polnimi cinij, kjer se vse zdi na dlani, pa vendar skrivnost rojeva nove skrivnosti. Roman, ki odnose – s poudarkom na odnosu med starejšima protagonistkama in njuno okolico – razpleta počasi in postopoma, krmari med zamolkom in razkrivanjem, ob tem pa se zaveda, da noben zamolk ni nezgovoren in nobeno razkritje dokončno. *Težka voda* se med posledicami zamolčane preteklosti in neizživete prihodnosti posveča vprašanju krivde, ljubezni, vere, samote in bolečine, ki smo jo – namerno ali ne – zmožni prizadejati tako sebi kot drugim. Formalno odprto in nelinearno pripoved zaznamuje gost in bogat slog ter zmožnost razpiranja lahkotnih, celo humornih trenutkov znotraj s težo zaznamovanega vsakdana.

Blaž Kutin

Kenozoik

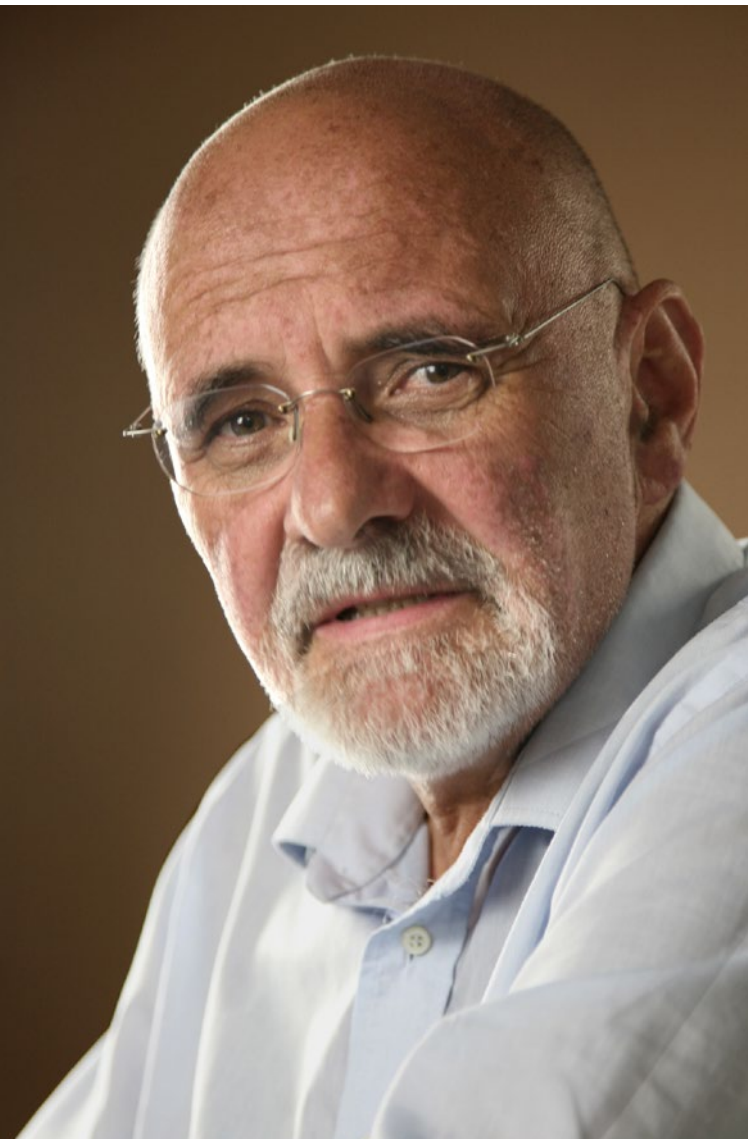
roman

Zasuti smo z grožnjami o negotovi prihodnosti in kadar se počutimo ogrožene, hočemo poskrbeti predvsem sami zase. Ta občutek egoizma je navdih za zgodbo o spopadanju s psihološkimi motnjami in fobijami, z avtoimunskimi boleznimi in o iskanju rešitev v knjigah za samopomoč. Pri avtoimunskih boleznih naša telesa napadajo sama sebe in prav to v prenesenem smislu počne človeška vrsta: ne ogroža nas nekdo drug, ampak ogrožamo sami sebe.

V aktualni zgodbi se radikalna rojstnodnevna intervencija, ki jo po navodilih iz knjige ameriškega psihiatra priredijo njeni bližnji, tako hudo ponesreči, da se Lena, depresivna in altruistična mlada medicinska sestra, prelevi v hladnokrvno, pasivno-agresivno enigmo. Potem ko jo prepričajo, da je izgubila vse, zato da bi začela ceniti, kaj vse v življenju ima, šok povzroči spontani splav, Lena pa stopi na novo pot, ki se postopoma razkrije kot pot maščevanja. Roman bo pod pretvezo trilerja z obilico humora in pronicljivosti analiziral sodobno stanje duha.

Blaž Kutin je diplomiran etnolog in sociolog kulture, nagrajevan filmski scenarist in režiser ter pisatelj. Njegova zbirka kratke proze *Tempirana bomba* je bila nominirana za nagrado novo mesto. Napisal je prvi slovenski filmski scenarij, ki ga je posnela kaka tuja kinematografija, za nemški film *Lara* (2019), ki je bil predvajan v kinematografih po vsem svetu, Kutinu pa je prinesel vodomca na festivalu Liffe, nagrado »Novi talent Evropske unije« v Cannesu in nagrado CineLink v Sarajevu.

Dušan Merc, rojen v Ljubljani, 1952, po poklicu ravnatelj osnovne šole, diplomiral na Filozofski fakulteti v Ljubljani leta 1978 na Oddelku za primerjalno književnost in literarno teorijo. Do sedaj napisal šestnajst romanov, tri knjige kratkih zgodb in knjigo pedagoških esejev. Mnogi romani so nominirani za kresnika in za nagrado Prešernovega sklada.

Dušan Merc

Picerist

roman

V romanu *Picerist* pisatelja Dušana Merca gre za najtežje vprašanje – kako s humane pozicije poleg pravnih varoval kljub vsemu zlu ohraniti človekovo dostojanstvo, kako se obraniti pred zlom sistema, ko gre za zločince in njihova grozljiva kazniva dejanja.

V izpovedi glavnega junaka, Picerista, se samo v rahlih odmevih vesti sporadično pojavljajo žalost in očitki vesti, ko je žrtev zločinskega dejanja edina ženska, ki mu predstavlja svet. Usoda glavnega junaka je opisana od otroštva do konca v zavodu za osebe z mentalno in telesno invalidnostjo – skozi njegove zločine in zapor.

Družba se ukvarja z zločinci na podlagi parol o svobodi in pravici in v zadnjem času povsem nespodobnem sklicevanju na transparentnost. Izvršitelji težkih krvnih zločinov takšne pomoči niso sposobni razumeti. Nagonsko vedo, da je tudi država cinična in hinavska. Uprejo se njenemu svetu, svetu lažne pravičnosti. V tem je presežek romana *Picerist*. Večina opisov kriminalnih dejanj temelji na podobnosti z realnimi kaznivimi dejanji in z realnim odnosom države in njenih orodij pri odkrivanju in tudi vzpodbujanju kaznivih dejanj.

Nina Kokelj

Delfina

roman

Delfina je poetični roman, pisan v slogu magičnega realizma. Njegova junakinja, Delfina, je pevka, ki živi v velikem blokovskem naselju, odhaja na turneje in se vrača z darili, pri čemer se razvija njen globok odnos z otroki v bloku, ki jo vsakič pričakujejo. Brata Atila in Andor, Borkica, lepotica, ter Eče, ki ima duševne težave. Skozi pričakovanje otrok spremljamo otroštvo v vsej svoji lepoti in teži, obenem pa življenje v bloku, ki je kakor vas, polna zgodb. Skozi potovanja (Skopje, ameriška metropola, Grčija, Turčija, Avstralija ...) se, čeprav v nedefiniranem času magičnega realizma, razpirajo aktualna vprašanja sodobnega sveta (begunci v Italiji, strastna ljubezen z muslimanom, njegova smrt, bližina vojne ...). Delfina se nekoč – ne vrne. Otroci, ki jo v suspenzu čakajo, je ne dočakajo: »In potem so odrasli in so imeli otroke.«

Drugi del knjige prikazuje življenja Atila, Andorja, Borkice in Eče, ljudi v bloku vse do točke, ko Delfina na novoletni večer naposled pride nazaj. Kot starka. Sklene se krog, izteka se življenje, ljubezen zmaga; »Nikoli ne bomo peli druge pesmi.« In je nežna mehka slutnja, da je vse zapisano le prelepa novoletna predstava pacientov na oddelku za psihoze na psihiatrični kliniki, predstava, v kateri Delfina igra glavno vlogo, Delfino.

Nina Kokelj je večkrat nagrajena avtorica petih romanov; za *Milovanje* je prejela nagrado za najboljši prvenec ter bila najmlajša nominiranka za nagrado kresnik.

Julija Lukovnjak

Svet je senca (Edgarja Kaosa)

fantazijski roman

V nadaljevanju *Imaginarnih svetov* Edgar, Floria in Kvint v sklopu pomembne konference in parade Obrambnega Voda obišejo Pan Nomo, prestolnico Inkrematere, kjer najstarejša črna maginja Edgarja uroči s trdovratnim zlim urokom. Posledično Edgar izgubi nadzor nad svojim zmajem Nočno Moro vsakokrat, ko Kazimir – novi razduševalc – s samohipnozo na daljavo razduši nekoga, ki ga Edgar pozna. V vse okrutnejši in obsežnejši vojni, v kateri nikogaršnja vest ne more ostati čista, se prijateljstva hitro spreminjajo v sovraštva, sovraštva pa v nevarna prijateljstva, ki imajo lahko katastrofalne posledice za prihodnost Inkrematere.

Julija Lukovnjak (2000) je leta 2015 pričela obiskovati Drugo gimnazijo v Mariboru, ki jo je dokončala kot zlata maturantka. Leta 2019 je začela s študijem na Filozofski fakulteti v Ljubljani (Primerjalna književnost in literarna teorija ter Filozofija). Edgar Kaos, človeški fant, ki je edini odrešitelj Inkrematere in bitij, ki ga skrivoma prezirajo, se ji je utrnil pri rosnih enajstih letih, njegova zgodba pa se je v petih letih razvila v magično epiko na skoraj štiristotih straneh. Prvi del, *Imaginarni svetovi Edgarja Kaosa* (Sanje, 2021), je bil le uvod v veliko, nevarno in razburljivo čarobno popotovanje.

30 avtorjev, 30 let

Brez milosti

antologija slovenske
kratke proze

izbor in spremna beseda: Jelka Ciglenečki

Od leta 1998, ko je izšla imenitna antologija kratke proze *Čas kratke zgodbe*, ki jo je sestavil Tomo Virk, se je zgodil nov razmah kratke proze. Antologija, poimenovana po kratki zgodbi najmlajše avtorice, Eve Markun, zajema 30 let in 30 avtorjev, ki so predstavljeni s svojimi kratkimi teksti, ki segajo od novel (Jančar, Rožman) do kratko kratke zgodbe (Blatnik, Pregl). Vznemirljivo branje, ki pokaže, da so slovenski prozaisti svetovljanski, sočutni in duhoviti. Zgodbe, ki opazijo vsako dlako v jajcu, hkrati pa imajo razgled na zvezdnato nebo nad nami.

Dušan Šarotar

Nikomah

kratka proza

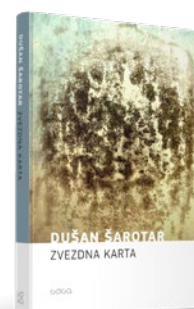
Šarotarjeva nova knjiga je zvrstno izrazito odprta in tematsko večplastna, ves čas na meji med dialogom, potopisom, pesmijo, esejem in notranjim monologom. Glas osrednjega pripovedovalca Nikomaha je povsem sodoben, takorekoč današnji, tako se v besedilih eksplicitno sliši odmev ukrajinske vojne, razprava o energetske krizi, vzpon skrajne desnice, vprašanje kolektivne krivde za zločine, predvsem pa stavki v teh kratkih, ritmiziranih, mestoma liričnih pripovednih pasajah priklicujejo pojem tesnobe. Šarotarjev *Nikomah* je daljnji odmev in poetični dialog z znamenitovo Aristotelovo Nikomahovo etiko.

Dušan Šarotar (1968, Murska Sobota), pisatelj, pesnik, scenarist, fotograf. Avtor številnih proznih, pesniških in esejističnih knjig ter več kot dvajsetih scenarijev za dokumentarne in kratke igrane filme. Od leta 2012 razvija in intenzivno razstavlja fotografski cikel *Duše*. Njegovi romani *Biljard v Dobrayu*, *Panorama* in *Zvezdna karta* so bili nominirani za nagrado kresnik in so bili prevedeni v številne jezike. V ospredju avtorjevega zanimanja so tako spomin, žalost, občutek in človekova duša, h katerim pristopa s poetično govorico počasnosti, ki je zaznamovana z opisi narave, mesta in specifične atmosfere, v katero polaga svoje junake.

Ne morje ne zemlja
(Goga, 2012)
978-961-277-035-8

Zvezdna karta
(Goga, 2021)
978-961-277-312-0

Jedrt Maležič

Dvoliki

kratka proza

Subtilno družbenokritična kratkoprozna zbirka Jedrt Maležič *Dvoliki* vsebuje 20 nekoliko daljših kratkih zgodb, ki so vezane na vsakdanje paradokse dvoličnosti in licemerstev navadnih ljudi. Tako spoznamo like v razponu od dobro situiranega direktorja, katerega ahilova peta so zapuščene živali, do spletkarske lezbijke, ki opravlja dezinfekcijo stanovanj, do ostarele vdove, ki nikdar ni doživela seksualnega užitka, vse pa povezuje nezmožnost izraza pristnega čutenja.

Za razliko od predhodnih kratkih zgodb se avtorica tokrat bolj kot na tragikomičnost v pogovornem in situacijsko razgibanem slogu v zbirki *Dvoliki* opira na prikaze psihološkega pomanjkanja samouvida svojih literarnih oseb, ki je ironična že sama po sebi in ne terja izrazitejših slogovnih mehanizmov, kaj šele posmeha. Zbirka tako deluje slogovno bolj pritajeno od prejšnjih, četudi vsebinsko nazorno.

Jedrt Maležič (1979) je pisateljica in književna prevajalka iz angleščine in francoščine. Leta 2016 je izdala kritiško dobro sprejeti kratkoprozno zbirki *Težkomentarci* (nominacija za najboljši prvenec) in *Bojne barve* (nominacija za nagrado novo mesto). V letu 2018 je sledil roman *Vija vaja ven*. Njeno delo *Bojne barve* je bilo prevedeno v makedonščino (Begemot, 2019), zbirka *Težkomentarci* pa je izšla v španščini (Litterae Slovenicae). Njen roman *Napol morilke* (Goga, 2021) je bil nominiran za nagrado kresnik, pri Založbi Goga pa je v letu 2022 izšel njen roman *Križci, krožci*.

Napol morilke
(Goga, 2021)
978-961-277-344-1

Križci, krožci
(Goga, 2022)
978-961-277-347-2

Nataša Kramberger

Kdo bo z mano prosil za dež?

kratka proza / eseji

spremna beseda: Boris Kolar

Esejsko popotovanje po kmetijskih krajinah, ki na svoji poti odkriva sodelovanje, aktivizem, eksperimentiranje, trdoživost, opazovanje. Razpokan teren, ki naš vsakdanji kruh ločuje od ekološkega ravnotežja, je vendarle poln presenečenj in čudežev, v katere je treba verjeti.

Tistega aprila, ko kar ni bilo dežja, mi je babica zastavila vprašanje. »Znaš prositi?« je rekla. »Prosim?« sem se začudila, »Mislim, da znam.« »Misliš ali znaš?« »Znam.« »Potem pa prosim.« Sedla sem ob rob njive in prosila za dež.

Nataša Kramberger, slovenska pisateljica in novinarka (1983, Maribor) živi in ustvarja v Berlinu. Najbolj znana je po svojem romanu *Nebes v robidah: roman v zgodbah*, ki ga je izdala leta 2007 in je bil nominiran za nagrado kresnik. Za ta roman je leta 2010 prejela nagrado Evropske unije za književnost.

SLOVENSKA POEZIJA

Dejan Koban

pre_več

mednarodna antologija kratke sodobne poezije I. del
spremna beseda: Nežka Struc
študija o knjigi: Monika Vrečar
notranje fotografije tatujev: Nika Holcl Praper
fotokolaži: Nela Poberžnik

55 tatujev, 55 kratkih pesmi avtorjev različnih narodnosti. Vsi vrezani v kožo Dejana Kobana, enega najpomembnejših sodobnih slovenskih pesnikov. Večletni body art projekt, ki ga spremljajo številni zunanji sodelavci, predvsem fotografinja Nika Holcl Praper, se bo zaključil kot knjiga fotografij, pesmi, prevodov, kolažev in spremnih študij.

Dejan Koban (1979) je objavil pesniške knjige *Tebi* (1998), *Metulji pod tlakom* (2008), *Razporeditve* (2013), *Frekvence votlih prostorov* (2016), *Klastrfak* (2020) in *najbolj idiotska avtobiografija na svetu in izven* (2020). Pripravljeni in nikoli izdani sta *Pobesnena prikolica čistih solz* (1999) in *Auto edit* (2010). Njegove pesmi so prevedene v šestnajst jezikov. Med leti 2006 in 2016 je soorganiziral večere in festivale poezije Mlade rime, od 2016 pa soustvarja neformalno umetniško platformo Ignor. Je interpret svojih verzov v zvočni nojzerski pošasti nevemnevem, s katero je leta 2018 ustvaril album *Čisto malo ljudi*. Lansko leto je soustanovil založbo Črna skrinjica, znotraj katere opravlja funkcijo glavnega in odgovornega urednika. V prvem letu je uredil devet pesniških knjig.

Milan Jesih

Osemvrstičnice

poezija

kipi: Mirko Bratuša

Kipar Mirko Bratuša in pesnik Milan Jesih sta vsak v svojem metjeju natančna in obrtno dovršena delavca, v konceptualnem pogledu pa neodjenljiva iskalca novega, nenavadnega, včasih na robu bizarnega ali efemernega, a vselej z zavestjo, da je svet vredno in pomembno izgovarjati oziroma izdelovati – prej kot opisovati in upodabljati. Skupaj sta se – v skromnejši meri – že pojavila v knjižici pesmi *Niemal*, ki prinaša poljske prevode Jesihovih pesmi (delo Katarine Šalamun Biedrzicke) in fotografije Bratuševih skulptur (Państwowy Instytut Wydawniczy, 2021).

Osemvrstičnice je delovni naslov zbirke osemvrstičnih pesmi Milana Jesiha. Gre za zrelo delo mojstra jezika, ki ga bolj kot zgodba zanima jezikovna igra. Motivi in podobe, ki jih ponujajo kipi Mirka Bratuša, so podlaga za virtuosno igro besed, ki bralca osupne in začara.

Temelj Jesihove poezije je ironična in satirična jezikovna igra, ki se pojavi že v njegovi prvi pesniški zbirki *Uran v urinu, gospodar!*.

Milan Jesih je dobitnik številnih nagrad: nagrade Prešernovega sklada (1986), Župančičeve nagrade (1987), Jenkove nagrade (1991 in 2001), Grumove nagrade (1991), Sovretove nagrade (1992) in Prešernove nagrade (2002).

obramba pred samoto
je samota

čeprav samota ne potrebuje
okopov

pač pa podobe
iz katerih se hranijo oblaki
spomina

Vinko Möderndorfer

Samota

poezija
spremna beseda: Laura Repovš

Pesniško zbirko *Samota* sestavlja sto novih pesmi pesnika Vinka Möderndorferja, ki jih tematsko združuje občutenje eksistencialne izgubljenosti v vse bolj osirotelem in hladnem svetu.

Zbirka je sestavljena iz štirih razdelkov, od katerih vsak predstavlja samostojno čustveno enoto.

Pesnik se ukvarja s smislom bivanja, ki ga potrjuje umetnost. Zrelo se dotika ljubezni, velike skrivnosti slehernega življenja. Smrti, kot edine neznanke, o kateri lahko razmišlja zgolj poezija, ter na poetičen način ugotavlja resnice o svetu, v katerem ne bo več mogoče živeti.

Kljub eksistencialnim temam pa zbirko preveva svetloba in upanje, ki žarči iz vsake pesmi, kajti pesnik verjame v besedo, v moč poezije in v pripovedovanje zgodb. V tem vidi smisel svojega kot tudi slehernega življenja.

Samota je molovsko uglasena in je izpisana v svežem jeziku – v bogatih metaforah, z mnogimi besednimi poigravanji in figurami.

Vinko Möderndorfer je pisatelj, dramatik, esejist, gledališki, filmski in televizijski režiser. Njegova literarna dela so prevedena v številne tuje jezike, zanja je prejel najvidnejše slovenske literarne nagrade; kar dve med njimi za kratko prozo – Župančičevo nagrado za zbirko *Krog male smrti* (1994) in nagrado Prešernovega sklada za *Nekatere ljubezni* (2000).

Brskanja
(Goga, 2015)
978-961-277-094-5

Druga preteklost
(Goga, 2017)
978-961-277-187-4

STVARNA LITERATURA

Aljaž Vrabec

Po njihovih besedah

zbirka intervjujev in esejev
prevod hrvaških reportaž: Sonja Dolžan

Knjiga *Po njihovih besedah* povezuje intervjuje in reportaže o ruski vojaški agresiji na Ukrajino. Sogovorniki so predvsem ljudje iz Ukrajine in Rusije, ki razkrivajo lastno izkušnjo življenja v vojni. Njihova pričevanja so pomemben dokument časa, saj o dogajanju in razlogih za vojno slišimo marsikaj z vseh mogočih strani, a najmanj od ljudi, ki so dejansko odraščali v Sovjetski zvezi, nato pa živeli v Ukrajini ali Rusiji. Intervjuje spremljajo reportaže hrvaškega novinarja Hrvoja Ivančiča, ki je v času vojne dvakrat obiskal Ukrajino. Intervjuji so bili sicer prvotno objavljeni v Sobotni prilogi Dela, reportaže pa v hrvaških medijih.

Aljaž Vrabec je rojen leta 1986 v Ljubljani. Diplomiral je na Ekonomski fakulteti v Ljubljani in magistriral iz novinarstva na Fakulteti za družbe vede v Ljubljani. V mladosti je bil košarkar, od leta 2008 je novinar – najprej osem let pri časniku Dnevnik, trenutno pa pri medijski hiši Delo, kjer pokriva različna področja in probleme, saj si želi nenehno širiti obzorja in poznanstva. Veliko potuje, predvsem v Južno Ameriko, Afriko in Vzhodno Evropo. Z vsakega potovanja poleg spominov prinese tudi nove reportaže in intervjuje.

Slavoj Žižek,
Rastko Močnik,
Mladen Dolar,
Svetlana Slapšak,
Mirt Komel,
Tomo Virk,
Marcel Štefančič,
Jela Krečič,
Primož Mlačnik

Memento umori II.

zbornik esejev o detektivskih romanih

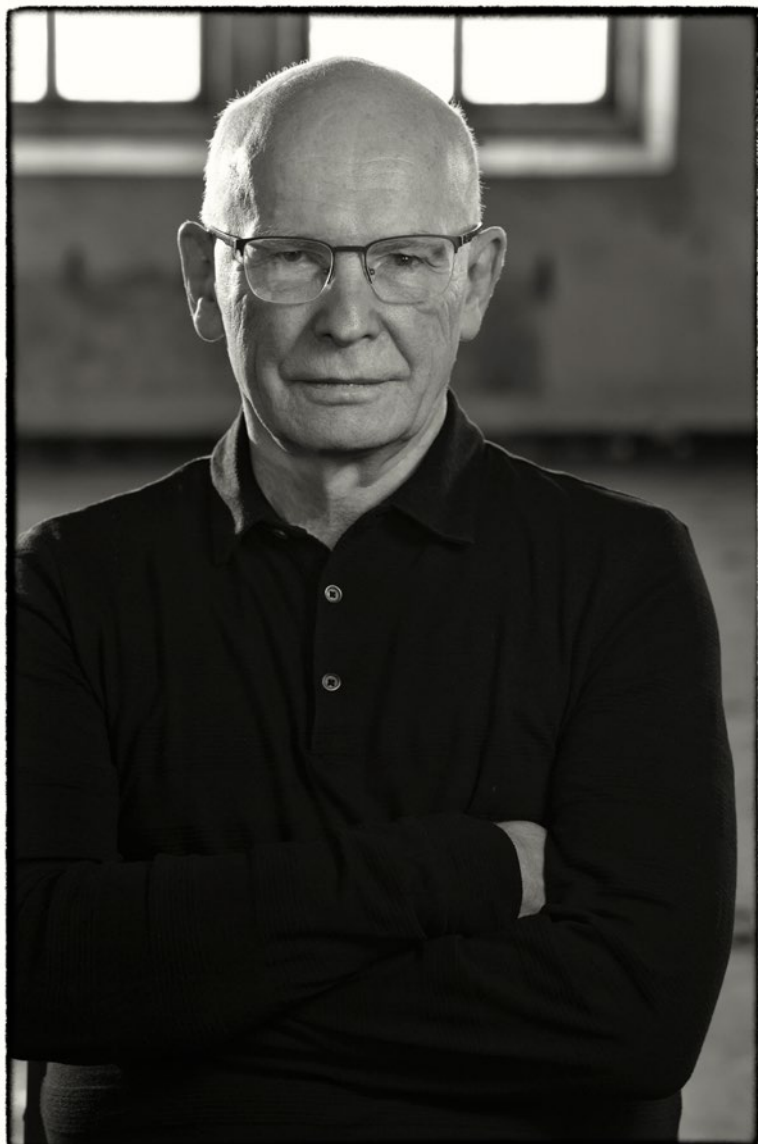
Memento umori: teorija detektivskega romana urednikov Rastka Močnika in Slavoj Žižka so legendarni zbornik iz leta 1982, v katerem so zbrani nekateri najrelevantnejši spisi (tako slovenski kot tuji) o kriminalnem in detektivskem romanu. V letu 2023 se urednika Mirt Komel in Jelka Ciglencečki pripravljata na izid prenovljene verzije, ki bo upoštevala tudi glavne avtorje velikega buma kriminalke, ki je sledil – od postmoderne kriminalke (U. Eco, B. Akunin idr.) do skandinavskega in irskega noira ter seveda tudi slovenskih piscev kriminalk.

Mladen Dolar

Spisi o literaturi

eseji

Eden najpomembnejših slovenskih filozofov, Mladen Dolar, slovi kot pomemben premišljevalec umetnosti, predvsem leposlovja. Kljub temu, da je avtor številnih spremnih besed ter člankov na temo leposlovja, ta dela doslej še niso bila objavljena v samostojni knjigi. Spisi o literaturi so tako prvi poskus izbora najpomembnejših Dolarjevih del o besedni umetnosti.

Vsebina:

Najbolje je ne biti rojen
(Ojdip na Kolonu)

Paralaksa (Gulliver)

Stendhal, Rdeče in črno

Pisar Bartleby in njegova pravica

Poskus o ruski duši

Državljan K.: Kafka in Welles

Kafka, Najbolj tvegani trenutek

Telefon
(Proust, Benjamin, Freud)

Brechtova gesta

Calvino, Baron na drevesu

Calvino, Kralj je uho

Beckett, Mercier in Camier

Beckett, Neizničljivo najmanj

Kamen in glas

Ampak (Marie NDiaye)

Končnica estetike

Ironija

Poststrukturalizem in literatura

Mojca Kumerdej, Fragma

Anja Golob, V roki

Marko Zorko, Mein Kampf

Druga godba

Mladen Dolar je profesor in znanstveni svetnik na Oddelku za filozofijo Filozofske fakultete v Ljubljani. Področja njegovega raziskovanja so nemška klasična filozofija, sodobna francoska misel, psihoanaliza in teorija umetnosti. Predava po številnih univerzah v Evropi in Ameriki. V slovenščini je objavil ducat knjig, od *Strukture fašističnega gospostva* (1982) do najnovejše *Od kod prihaja oblast* (2022). Je eden od utemeljiteljev ljubljanske lacanovske šole.

Tadej Golob

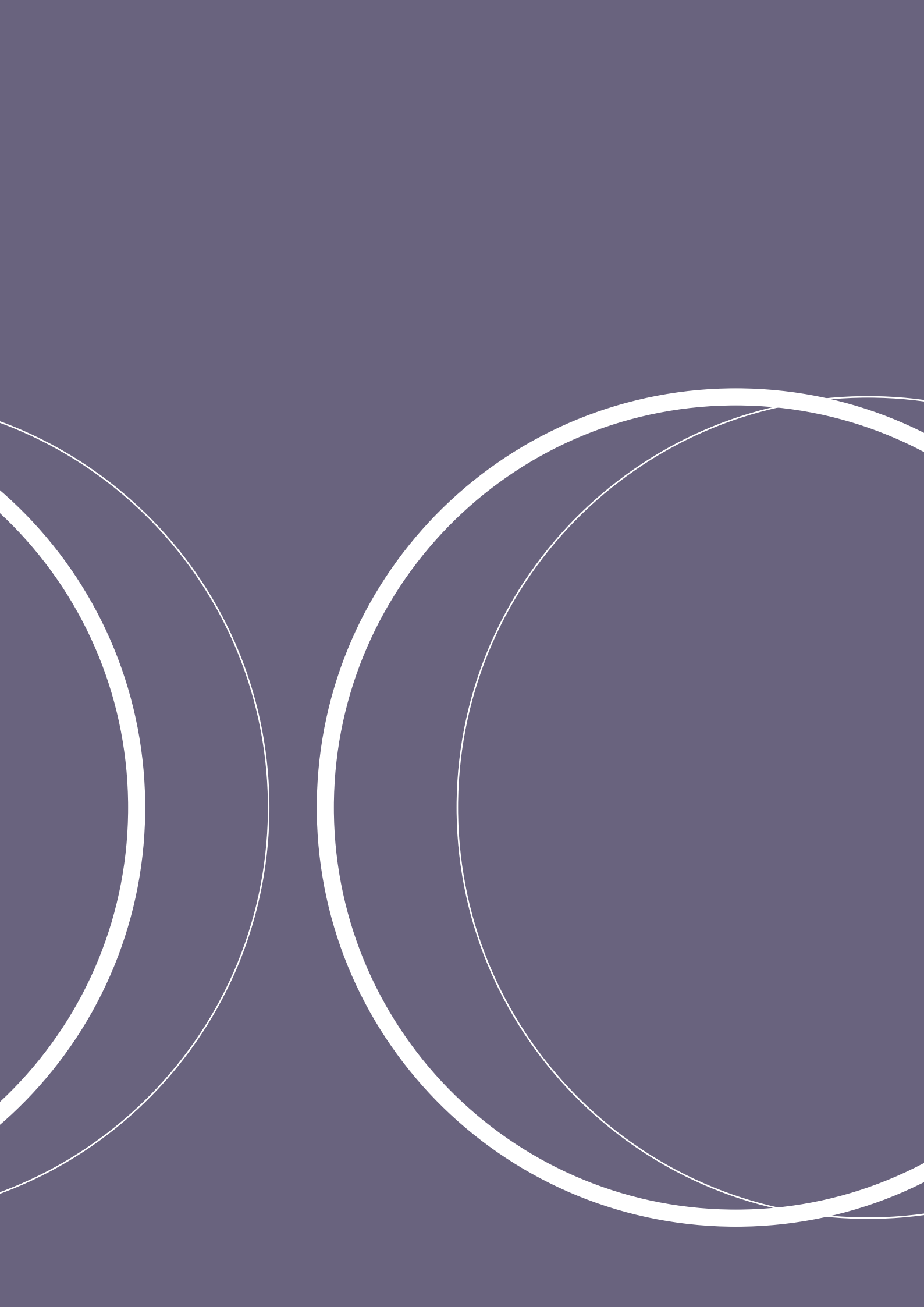
Pikčasta Slovenija

vodnik za ljubitelje cestnega kolesarstva

Lahko vse življenje postavljate osebne svetovne rekorde na lokalnem klancu, ni pa treba. Sploh, ker bo junija letos izšel vodnik za ljubitelje cestnega kolesarstva, predvsem za tiste, ki ne marajo ravnin.

Pikčasta Slovenija predstavlja petinšestdeset krogov po Sloveniji in zamejstvu, v katerih vas čaka najmanj tisoč višinskih metrov vzpona (in spusta). Od Šavrinskega gričevja slovenske Istre, Brkinov in Vipavske doline (in od tam na Kras), do vzpetin nad Sočo in nekajkrat v Beneško Slovenijo, kraljevskega kroga okoli Triglava s 3800 višinskimi metri vzpona, klancev predalpske Slovenije nad Idrijo, Žirmi, Kranjem, do Osilnice in Strme rebri nad njo, Bele krajine in kroga okoli Trdinovega vrha (najvišjega vrha Gorjancev), preko Kozjanskega do Celja in Koroške, okoli Uršlje gore, iz Velikovca čez Svinško planino, nekoč skrajno severno mejo slovenskega narodnostnega ozemlja, do Pohorja in čez Kozjak, pa do največjega slovenskega gričevja – Slovenskih goric, in na koncu (začetku) presenečenja za vse zaljubljenca v slovenske gorske etape – Prekmurja. Dve gor-dol tisočmetrci sta tudi tam, kot je v vodniku vseh sedem samostojnih slovenskih asfaltiranih klancev, ki v enem zamahu dosežejo številko tisoč. Eden od kriterijev za uvrstitev kakšne ceste v posamezen krog je bil tudi promet – obstajajo ceste po Sloveniji, kjer ga ni.

PREVODNI PROGRAM

Kristina Sabaliauskaitė

Petrova

imperatorica

2. del

naslov izvirnika: Petro imperatorė
prevod: Klemen Pisk

Litovska pisateljica Kristina Sabaliauskaitė (1974) je študirala umetnostno zgodovino in prejela naziv doctor honoris causa Vilenske akademije upodablajočih umetnosti. Med letoma 2002 in 2010 je živela v Londonu, kjer je delovala kot zunanja dopisnica in kolumnistka za največji litovski časopis. Leta 2008 je izdala prvenec *Silva Rerum*. Roman, pisan v slogu večgeneracijskih kronik litovskega in poljskega plemstva, je takoj postal prodajna uspešnica in prejel nagrado Jurge Ivanauskaitė. Podobno se je zgodilo tudi z avtoričinim drugim knjižnim projektom *Petrova imperatorica* – ta je bil do sedaj nastisnjen že v več kot 187.000 izvodih. Prvi del se že prevaja v deset evropskih jezikov.

Piše se leto 1727. Ura bije deveto zvečer. V času, ko dvor spi, se najvplivnejša ženska ruskega imperija v predsmrtni vročici prepušča spominom, precej drugačnim od zapisov v zgodovinskih učbenikih.

Voltaire je njeno zgodbo imenoval »najbolj neverjeten vzpon 18. stoletja« in v njej prepoznal uresničenje Pepelkinih sanj. A resničnost je bila daleč od pravljice: življenje Marte Helene Skowrońske, ženske mnogih imen in vlog, je bilo zaznamovano z nasiljem časa in prostora. *Petrova imperatorica*, zgodovinski roman litovske pisateljice Kristine Sabaliauskaitė, opisuje nenavadno usodo litovsko-poljske plemkinje, ki se je v zgodovino zapisala kot prva ruska imperatorica Katarina I. (1684–1727). Prvoosebno zapisani biografski roman je nastal na podlagi avtoričinih večletnih preučevanj zgodovinskih in literarnih virov ter ohranjene Katarinine korespondence.

O prevajalcu

Klemen Pisk (1973, Kranj) je slovenski prevajalec, književnik in glasbenik. Od 2006 do 2009 je živel v Vilniusu, kjer se je izpopolnjeval iz litovskega jezika. Oktobra 2015 je v Vilniusu prejel posebno priznanje Litovskega kulturnega inštituta za zasluge pri promociji litovske literature po svetu. Uredil je izbor poezije Czesława Miłosza (*Zvonovi pozimi*, 2008) in antologijo sodobne latvijske poezije (*Dzeja*, 2016). V slovenščino je doslej prevedel več kot 30 knjig – večinoma iz litovščine in poljščine.

Petrova imperatorica
(Goga, 2021)
9789612773113

Navid Kermani

Ob strelskih jarkih.

Potovanje čez vzhodno Evropo do Isfahana.

naslov izvirnika: Entlang den Gräben:

Eine Reise durch das östliche Europa bis nach Isfahan

prevod: Tanja Petrič

Navid Kermani se po naročilu revije SPIEGEL poda na 54-dnevno popotovanje po področju, zaznamovanem od vojn in katastrof, ki se začne vzhodno od Nemčije in se razteza čez celotno Rusijo vse do Orienta. Pot ga vodi vzdolž jarkov (tudi grobov), ki se na novo odpirajo v sodobni Evropi – od domačega Kölna na Vzhod do Baltika in od tam južno preko Kavkaza vse do Isfahana, domovine avtorjevih staršev. Z izjemnim občutkom za pripovedne detajle v popotniškem dnevniku pripoveduje o pozabljenih regijah, v katerih se dogaja zgodovina. Pot ga vodi skozi judovske naselbine carističnega obdobja, t. i. »bloodlands« druge svetovne vojne, vzdolž vrzeli med Vzhodom in Zahodom, kjer se hladna vojna še zdaleč ni končala in se je v pokrajini Donbas razvnela v pravo vojno viхро. Potuje mimo ruševin uničenih kultur ter po sledih starih in novih opustošenj. Predvsem pa se na svoji poti nenehno sooča s posameznimi usodami ljudi, ki so notranje razklani, ker se morajo v iskanju domovine in blagostanja odločiti za eno ali drugo stran. Z nekaj spretnimi pisateljskimi potezami pred bralčevimi očmi obudi nočno življenje velemest, prodajalnice iz sovjetskih časov, kultne kavarnice, sproščenost v bližini bojišč in strah pred tistimi »Drugimi«, kdorkoli že so.

»Na primeru Navida Kermanija lahko vidimo, kakšno mora biti avtorsko ustvarjanje, koliko težav mora premostiti in koliko marginalizacij mora doživeti, koliko razočaranj in hkrati vzhičenj, in kako zelo mora biti ob vsej kritiški refleksiji zavezano svetu in življenju, da se mu lahko pripiše status političnega pisateljstva, ki prav posebej zablesti,« o Kermanijevem кредu v zahvalnem nagovoru zapiše Rainald Goetz ob podelitvi Büchnerjeve nagrade 2015.

Pisatelj, esejist in novinar Navid Kermani (1967) se je rodil v Nemčiji iranskim staršem. Za svoje romane, eseje in reportaže je prejel številne nagrade in priznanja, med drugim Kleistovo nagrado, nagrado Josepha Breitbacha in ugledno nemško nagrado za mir, ki jo podeljuje Združenje nemških založnikov, nazadnje (2021) pa nagrado Friedericha Hölderlina in nagrado Združenja avstrijskih založnikov za strpnost.

O prevajalki

Tanja Petrič (1981) je končala študij primerjalne književnosti in nemškega jezika in književnosti na Filozofski fakulteti v Ljubljani, študirala pa je tudi v Berlinu in na Dunaju. Je samostojna literarna kritičarka, prevajalka leposlovnih in humanističnih besedil iz nemščine in norveščine, urednica, moderatorica in vodja mednarodnih projektov s področja prevajanja in književnosti. Za svoje prevajalsko in kritiško delo je prejela več štipendij in priznanj, med drugim. »Lirikonov zlat« (2011) za prevode poezije iz nemščine, Avstrijsko prevajalsko premijo (2013 in 2016), Stritarjevo nagrado za najboljšo mlado kritičarko (2015) in nagrado Radojke Vrančič za najboljšo mlado prevajalko (2016) za prevod poezije Friederike Mayröcker. Od leta 2010 je članica Društva slovenskih literarnih kritikov (DSLK) in Društva slovenskih književnih prevajalcev (DSKP), od 2020 tudi predsednica DSKP; od 2016 pa je vključena v Slovenski center PEN.

Jesús Carrasco

Pelji me domov

naslov izvirnika: *Llévame a casa*
prevod: Urša Zabukovec

Carrascov tretji roman *Pelji me domov* (*Llévame a casa*, 2021) je družinski roman, ki upodablja konflikt generacij: starejšo, ki je garala, da bi ohranila družinsko dediščino, in mlajšo, ki se želi oddaljiti od svojih staršev, da bi našla svoje mesto na tem svetu.

Juan, ki se je osamosvojil in ustalil daleč do svoje dežele, v Edinburgu, se ob smrti svojega očeta vrne v rodno vas. Po pogrebu se želi kar najhitreje vrniti na Škotsko, a mu sestrina novica prekriza načrte. Vse kaže, da bo primoran ostati ob svoji ostareli materi, za katero se mu zdi, da ju družijo le družinski avto: Renault 4.

»Največja odgovornost, ki so jo naloži človek, je zagotovo ta, da ima otroke. To, da daš nekomu življenje in si prizadevaš, da bi se to življenje kar najbolje razvijalo, zahteva celega človeka. Po drugi strani pa zelo redko govorimo o odgovornosti sinov in hčera. *Pelji me domov* govori prav o tej odgovornosti in njenih posledicah,« je o svojem romanu dejal Carrasco.

Jesús Carrasco (1972, Bajadoz) je leta 2013 zaznamoval špansko literarno prizorišče z romanesknim prvencem *Na prostem*, ki so ga v Madridu razglasili za knjigo leta po izboru knjigotržcev, preveden pa je v več kot 20 tujih jezikov. Po romanu je režiser Benito Zambrano posnel tudi celovečerni film (2019). Za svoj drugi roman, *Zemlja, po kateri stopamo* (2016), je Carrasco prejel nagrado Evropske unije za književnost. Družinski roman *Pelji me domov* (2021) je avtorjevo tretje literarno delo.

O prevajalki

Urša Zabukovec (1980) je zaključila študij primerjalne književnosti in ruskega jezika na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani, leta 2011 pa je na Jagelonski Univerzi v Krakovu doktorirala iz ruske filologije. Od leta 2012 ima status svobodne književne prevajalke: prevaja leposlovje, literarno teorijo in filozofijo iz ruščine, španščine in poljščine. Za prevod romana *Mjaušk* ruske pisateljice Tatjane Tolstoj je leta 2017 prejela Sovretovo nagrado. Je avtorica knjige *Neverbalni Dostojevski* (2014) in esejističnih del *Vseživo* (2017) ter *Levo oko desno oko* (2021), ki sta bili obe nominirani za Rožančevo nagrado.

Zemlja, po kateri stopamo
(Goga, 2019)
978-961-277-211-6

Na prostem
(Goga, 2016)
978-961-277-136-2

Aleksandar Hemon

Tole ni tvoje

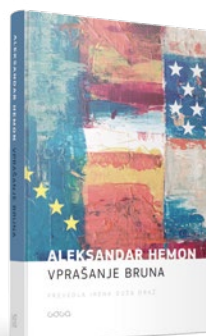
naslov izvirnika: This Does Not Belong to You
prevod: Irena Duša

Serija skoraj vinjetnih spominov ohranja značilni Hemonov slog, tragičen in noro zabaven obenem, neizprosno iskren in neposreden, ki ga obožujejo bralci po vsem svetu. Vsej treznosti navkljub Hemon obravnava pretekle dogodke spoštljivo, z zanj tipično nostalgijo do prostorov in dogodkov, izgubljenih v času. Od najzgodnejšega otroštva do najstniških let se kratki izbruhi zgoščene in intimne proze združijo v pripoved o odraščanju v Sarajevu, v času, ko ni še nihče razmišljal o vojni. V delu *Tole ni tvoje* se Hemon osredotoča predvsem nase, za razliko od drugih del, v katerih sebe vedno vidi kot del sveta in o svojih izkušnjah ter izkušnjah drugih pripoveduje enakovredno. S tem se odpove tudi siceršnji prijaznosti do bralca in v pisanje spusti fatalizem, nepremagljiv občutek umrljivosti in dvom v smisel pripovedovanja. Zbirka izkristaliziranih, drzno osebnih spominov in razmislekov se steka v ravno pravnji odmerek Hemonu v najbolj neobzdrani različici.

Aleksandra Hemona (1964, Sarajevo) slovenski bralci poznajo po dveh romanih, *Nowhere Man* in *Projekt Lazar*, zbirki esejev *Knjiga mojih življenj* ter knjižnem prvencu, zbirki kratkih zgodb *Vprašanje Bruna*, ki je v slovenskem prevodu leta 2019 izšel pri Založbi Goga. V Bosni rojeni Hemon, ki ga kritiki pogosto primerjajo z Nabokovom ali Conradom, je tik pred začetkom obleganja Sarajeva odšel v ZDA, ne vedoč, da bo tam tudi ostal. Sčasoma si je tam ustvaril dom, družino in uspešno pisateljsko kariero. V svojih delih pogosto obravnava ravno prepletanje in soobstoj različnih kultur, identitet in odnosov do sveta in sebe v njem.

O prevajalki

Irena Duša Draž je kot prevajalka, avtorica in urednica v slovenskem prostoru aktivna poltretje desetletje. V tem času je prevajala večinoma dela sodobnih avtorjev, ki odpirajo meje jezika in kultur. Preseljenstvo in lovljenje identitete v fluidnem prostoru sta pogosti temi v njeni bibliografiji. Prvi roman Aleksandra Hemona, *Nowhere Man*, je prevedla leta 2006. Sledila sta *Projekt Lazar* (2010), *Knjiga mojih življenj* (2014) in *Vprašanje Bruna* (2019).

Vprašanje Bruna
(Goga, 2019)
978-961-277-216-1

Velibor Čolić

Knjiga odhodov

naslov izvirnika: Le livre des départs

prevod: Ana Barič Moder

spremna beseda: Alenka Zupančič

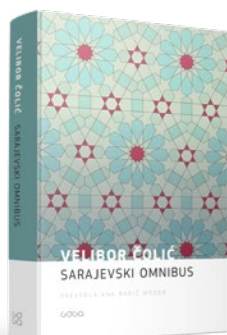
Velibor Čolić (1964, Odžak, BiH) je študiral jugoslovansko književnost v Sarajevu, dokler ni leta 1992 zaprosil za status begunca v Franciji. Čeprav je že pred vojno objavljala svojo prozo v vidnih jugoslovanskih revijah, je pravo pisateljsko slavo dosegel v Franciji in danes velja za enega najvidnejših frankofonih avtorjev. Je avtor šestnajstih romanov in prejemnik več literarnih nagrad, od leta 2008 piše in objavlja v francoščini. Njegove knjige so prevedene v vse glavne evropske jezike, Francoska akademija mu je leta 2014 podelila nagrado za posebne zasluge na področju francoskega jezika in književnosti. Pri Založbi Goga sta izšla njegova romana *Sarajevski omnibus* in *Priročnik za izgnance*, oba izjemno dobro sprejeta.

Knjiga odhodov je nadaljevanje uspešnega *Priročnika za izgnance*, ki ga je navdihnila avtorjeva osebna izkušnja izseljenstva. Pisatelj je še vedno v Franciji, nič več začetnik med priseljenci, a še vedno neizpodbitno tujec. Vendar pa zdaj – kljub močnemu naglasu – obvlada francoščino, še več, v jeziku svojega izgnanstva se odloči tudi pisati. Francoski jezik, pravi, je zanj kot najeto stanovanje: ni njegov, a ga lahko kljub temu opremi po svojem okusu.

Bogato besedilo prekipeva od sočnih opisov, raznovrstnih seznamov, šal in bridke nostalgije. Prvoosebni pripovedovalec duhovito upodablja svoje bolj ali manj neuspešne poskuse asimilacije, vzpone in padce, kratkotrajne zaposlitve, srečevanja z birokratskimi ovirami, z uradniki, psihiatri, liki z obrobja družbe ter seveda z drugimi pisatelji. Veliko prostora namenja ženskam, a so njegova razmerja bolj vir frustracij in bolečine kot pa sreče. Za kratek čas se vrne tudi v Bosno in mojstrsko ubesedi krivdo, ki jo občuti kot eden izmed preživelih. Iluzije je že davno izgubil, a ga pokonci držita ljubezen do literature, črni humor in samoironija.

O prevajalki

Ana Barič Moder (1979) je književna prevajalka iz francoščine in angleščine. Doslej je prevedla več kot trideset knjig za odrasle in mladino (med njimi dela Raymonda Queneauja, Assie Djebar, Maylis de Kerangal, Kurta Vonneguta, Iana McEwana in Roalda Dahla). Leta 2012 je prejela priznanje Radojke Vrančič za najboljšo mlado prevajalko, leta pa 2020 častno listino IBBY za najboljši prevod s področja mladinske književnosti. Za prevod *Priročnika za izgnance* Veliborja Čolića (Goga, 2020) je bila nagrajena z Nodierovo nagrado za najboljši prevod iz francoščine.

Sarajevski omnibus

(Goga, 2018)

978-961-277-212-3

Priročnik za izgnance

(Goga, 2020)

978-961-277-259-8

Gerda Blees

Mi smo svetloba

naslov izvirnika: Wij zijn licht

prevod: Staša Pavlović

Gerda Blees (1985) je nizozemska pesnica in pisateljica. Njen prvenec je bila zbirka kratke proze *Ne mislimo na smrt* (2017). *Mi smo svetloba* je njen prvi roman, ki je požel navdušenje pri kritikih, zanjo je prejela nagrado združenja založnikov, pa tudi prestižno Evropsko nagrado za literaturo (2021). Gerda Blees živi v komuni v Haarlemu in študira na Gerrit Rietveld Academie v Amsterdamu.

Poleti 2017 je pesnica in pisateljica Gerda Blees prebrala notico o smrti neke ženske v komuni v Utrehtu. Novica jo je dovolj zintrigirala, da se je poglobila v članke in podatke o komuni Zvok & ljubezen (Klank & Liefde). Zgodba se začne z nočjo, ko ob postelji bolešno shujšane Elisabethe sedijo sestra in prijatelj. V bralcu zbudi začudenje – kaj je narobe, da Elisabetha zapušča življenje kot skelet? Vsako poglavje, ki sledi, ima svojega pripovedovalca – od pričakovanih (recimo vodje komune), do manj pričakovanih kot sta dve cigareti in par volnenih nogavic. Roman, prežet s sočutjem, se sprašuje o naravi dobrega in zla v likih, ki so ljubeči in dobronamerni, a je z njihovimi dobrimi željami očitno tlakovana Elisabethina pot v pekel.

O prevajalki:

Staša Pavlović (1987) je nekdanja urednica in vodja festivala Dnevi poezije in vina, zadnja leta pa predvsem književna prevajalka. Zaradi ljubezni do jezika raziskuje, bere in prevaja sodobno poljsko književnost, zaradi korenin se spogleduje z južnoslovansko, zaradi ljubezni do fanta pa se vse pogostejše ozira tudi po flamski in nizozemski književni pokrajini. Je dvakratna prejemnica nagrade Veleposlaništva republike Poljske in Univerze v Ljubljani za prevod poezije Czesława Miłosza in Ewe Lipske ter nagrade Radojke Vrančič za mladega prevajalca (2014). Doslej je v slovenščino med drugim prevajala Pawła Huelleja, Wiesława Myśliwskega, Sławomirja Mrożka, Marcina Świetlickega, Justyno Bargielsko, Tomasza Różyckiego, Stefana Hertmansa, Davida Albaharija, v nizozemščino pa skupaj s Tomom Van de Voordejem pesmi Tomaža Šalamuna in Katje Perat. Živi in dela v Gentu v Belgiji.

Vladimir Jankovski

Skrite želje, nemirna potovanja

naslov izvirnika: Скриени желби, немирни патувања
prevod: Namita Subiotto

Vladimir Jankovski (1977) je diplomiral iz splošne in primerjalne književnosti na Filološki fakulteti Blaže Koneski Univerze sv. Cirila in Metoda v Skopju. Delal je kot urednik pri več založbah. Objavil je tri romane: *Večni sedanjik* (2010), *Nevidne ljubezni* (2015) in *Skrite želje, nemirna potovanja* (2020). Za *Nevidne ljubezni* je prejel državno (Racinovo) priznanje za najboljšo prozno delo, za *Skrite želje, nemirna potovanja* pa državno nagrado roman leta, oba romana sta bila nominirana za mednarodno nagrado balkanika, slednji tudi za nagrado Evropske unije za književnost (EUPL). Ukvarja se tudi s književnim prevajanjem. Za prevod Penelopiade Margaret Atwood je prejel nagrado zlato pero, ki jo podeljuje Združenje književnih prevajalcev Severne Makedonije.

Skrite želje, nemirna potovanja je roman o kaotični sedanjosti, v katerem se zgodbe petdesetih ljudi z različnih geografskih poldnevnikov prepletajo z zgodbami štirih oseb, ki živijo v Skopju. Prav to prepletanje je izhodišče za vizualne in idejne kontrapunkte, drobne dramaturške zasuke, skrbno niansirane podtekste. V mrgolenju teh številnih zgodb s presenetljivimi zasuki pa se zrcalijo nekatere prevladujoče teme sodobne družbe, kot je razmerje med realnim in virtualnim, vprašanje poklicnega uspeha in uspeha v svetu umetnosti, iskanje samega sebe in svojega mesta v družbi. To je roman o interakciji med zasebnim in javnim, o tem, kako zunanje okoliščine oblikujejo naše notranje pokrajine, predvsem pa o goli potrebi po pripovedovanju zgodb in iskanju resnice in laži, blišča in bede, ki se v njih skrivajo. Izrisane so s kombinacijo nepristranskega pogleda kamere in čustveno obarvanih pripovedi, kar ustvari posebno napetost.

O prevajalki:

Namita Subiotto (1972) je profesorica makedonskega jezika in književnosti na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani. Ukvarja se tudi s prevajanjem makedonskega in bolgarskega leposlovja. Za prevajalsko delo je leta 2014 prejela priznanje Lirikonov zlat za vrhunske revijalne prevode poezije iz makedonščine in bolgarščine, leta 2009 pa diplomu Bolgarske akademije znanosti in umetnosti za prevode bolgarskih literarnih del v slovenščino in medaljo Blaže Koneski Makedonske akademije znanosti in umetnosti za afirmacijo makedonske književnosti v tujini.

Založba GOGA
Glavni trg 6
8000 Novo mesto

www.goga.si
goga@goga.si

tel: + 386 (0)7 393 08 11
+386 (0)7 393 08 02

Knjige Založbe Goga
lahko naročite
na www.goga.si
ali po telefonu 07 393 08 11
ter kupite v Knjigarni Goga
v Novem mestu in v vseh
bolje založenih knjigarnah po Sloveniji.

prodaja, naročila
info@goga.si

Knjigarna Goga
knjigarnagoga@goga.si

splošne informacije
goga@goga.si

Sofinancira
Evropska unija

